

16. MEMÒRIA D'AVALUACIÓ D'IMPACTE

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
**Direcció General
de Mitjans de Comunicació**

Memòria
d'avaluació
de l'impacte

DE L'AVANTPROJECTE DE LA LLEI DE LA COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL DE CATALUNYA

C. Sant Honorat, 1-3
08002 Barcelona Tel.
93 402 46 00

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 1 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

Índex

1. Anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació.....	3
1.A. Identificació del problema.....	3
1.B Establiment dels objectius.....	21
1.C Identificació de les opcions de regulació.....	22
2. Anàlisi de l'impacte de les opcions considerades.....	24
2.A. Informe d'impacte pressupostari.....	25
2.B Informe d'impacte econòmic i social.....	25
2.C Informe d'impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de les càrregues administratives.....	28
2.D. Informe d'impacte de gènere.....	29
3. Comparació de les opcions de regulació considerades.....	29
4. Implementació, seguiment i avaluació de la norma.....	30
Annexos.....	33
Annex 1: Evolució de la regulació dels mitjans de comunicació a Catalunya a partir de la vigència de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya.....	33
Annex 2: Modificacions introduïdes per la Directiva (UE) 2018/1808.....	35
Annex 3 : Emissores comunitàries sense ànim de lucre ("tercer sector").....	42
Annex 4: Quadre-resum de les subvencions a mitjans de comunicació (Departament de la Presidència).....	45
Annex 5: Subvencions atorgades a mitjans audiovisuals en la convocatòria per a entitats sense ànim de lucre i organitzacions professionals del sector de la comunicació (Departament de la Presidència).....	43
Annex 6. Institut Català de les Empreses Culturals. Ajuts concedits al sector Audiovisual	47
Annex 7: Quantificació de càrregues administratives.....	48
Annex 8: Comparació de les opcions de regulació.....	63
Annex 9 Acarament de les obligacions d'informació	66
Annex 10 Comparació de les opcions de regulació considerades	73

1) Anàlisi del context i identificació de les opcions de regulació

1.A. Identificació del problema

La promulgació d'una nova llei de la comunicació audiovisual de Catalunya ha de donar resposta a dues consideracions complementàries. D'una banda, la necessitat d'adaptar el marc regulador de l'audiovisual català, que es fonamenta actualment en la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya, als canvis que ha experimentat en aquests darrers anys el panorama de la comunicació audiovisual, i de l'altra, l'obligació de transposar, en l'àmbit de competències de la Generalitat de Catalunya, la Directiva 2018/1808, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018, que al seu torn respon a la transformació d'aquest sector en l'àmbit europeu.

Aquestes consideracions van portar al Govern de la Generalitat a impulsar, ja en la legislatura anterior, la modificació de la Llei 22/2005 amb l'objectiu d'adaptar-la als requisits de la directiva, en ús de la competència establerta en l'article 189.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Aquest compromís s'ha mantingut en la legislatura actual, amb la inclusió en el Pla de Govern de la presentació d'un nou projecte de llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, amb la idea d'actualitzar el marc establert en la llei vigent i adaptar-lo al context actual de l'espai català de comunicació.

Aquest nou enfocament ha trobat el suport explícit del Parlament de Catalunya, en la Moció 22/XIV, sobre les iniciatives per a regular el sector audiovisual¹, en la qual s'insta el Govern a impulsar i desplegar la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, tal com fixa el Pla de Govern, amb la màxima celeritat i transparència i amb consens amb el sector i els actors implicats, i posant l'èmfasi en la promoció i protecció de la producció i el doblatge en llengua catalana². Aquest mandat parlamentari s'ha de posar en relació amb els continguts en altres apartats de la mateixa resolució, com els que insten el Govern a impulsar un node audiovisual que sigui referència al sud d'Europa per a concentrar i potenciar la creació de continguts audiovisuals innovadors, i que esdevingui motor de la producció audiovisual en llengua catalana (apartat 2,a) de la moció), garantir que les versions en llengua catalana existents es puguin distribuir en tots els canals i suports (apartat 2,b), donar suport, per mitjà d'ajuts estructurals, als mitjans de comunicació per fomentar l'ús de la llengua catalana (apartat 2,c) i dur a terme totes les accions necessàries davant el Govern de l'Estat per a defensar el model audiovisual català i garantir que

¹ Moció 22/XIV del Parlament de Catalunya, sobre les iniciatives per a regular el sector audiovisual, BOPC 131, de 14 d'octubre de 2021, p. 12.

² Apartat 2,d) de la moció.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

la transposició de les directives europees estableixi quotes suficients de producció i de doblatge en llengua catalana (apartat 2,d). Aquesta moció s'ha de posar en connexió, al seu torn, amb la Moció 23/XIV del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques lingüístiques³, que preveu establir com a objectius del Pacte Nacional per la Llengua, entre d'altres, que el català i l'occità a Aran deixin d'estar minoritzats i passin a tenir un estatus de normalització real i que es garanteixi l'accés de tota la població dels Països Catalans a la llengua catalana com eina d'igualtat d'oportunitats, de cohesió social i d'inclusió⁴, i insta el Govern a assumir l'emergència lingüística com a tal i actuar amb mesures imminents, planificar una acció legislativa i de polítiques públiques contra la discriminació del català i l'occità a Aran, exigir al Govern de l'Estat que els mitjans de comunicació estatal actuïn d'acord amb l'article 20.3 de la Constitució espanyola de 1978 referent al pluralisme lingüístic⁵, vetllar amb totes les seves eines per combatre els marcs estatals que actuen com a obstacles per la normalització del català i reclamar al Govern de l'Estat espanyol que modifiqui el projecte de Llei de l'audiovisual per tal que la llei exigeixi un percentatge mínim d'audiovisual en català, disposi que almenys un 20% de la quota europea sigui per a produir obres europees en llengües pròpies i oficials diferents del castellà i es territorialitzi, als territoris amb llengua pròpia i oficial, el finançament que actualment es preveu només per a RTVE, i els ingressos generats en aquests territoris siguin recaptats pels ens públics de ràdio i televisió autonòmiques⁶.

Es tracta, per tant, de potenciar l'espai català de comunicació i dotar-lo de les eines necessàries per adaptar-se a les noves circumstàncies de l'entorn. Aquest procés va, per tant, més enllà del mer desplegament de la Directiva 2018/1808 o de la normativa bàsica de l'Estat, per la qual cosa es pot considerar un procés diferenciat i independent de l'aprovació de la Llei general de la comunicació audiovisual que s'està tramitant a nivell de tot l'Estat, per bé que òbviament, la nova disposició s'haurà de cenyir a allò que estableixi la normativa bàsica estatal. D'altra banda, les circumstàncies abans exposades, i reflectides en les resolucions parlamentàries abans esmentades, fan necessari posar en marxa aquesta iniciativa sense més demora.

1.A.1. La necessitat d'adaptar la regulació del sistema de comunicació audiovisual de Catalunya al nou panorama de la comunicació audiovisual en l'àmbit europeu i global

En els anys transcorreguts des de l'aprovació de la Llei 22/2005, l'escenari dels mitjans de comunicació a Catalunya ha experimentat una radical transformació, derivada, en primer terme, de la convergència creixent entre la ràdio i la televisió tradicionals, de caràcter lineal, i els serveis distribuïts a través d'internet, que portat, sobretot, dos tipus de conseqüències. D'una banda, els consumidors, sobretot els més joves, accedeixen de forma creixent a continguts a la carta a través de televisors intel·ligents o connectats i de dispositius portàtils, que consisteixen en vídeos difosos

³ Moció 23/XIV del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques lingüístiques, BOPC 131, de 14 d'octubre de 2021, p. 13.

⁴ Apartat 1,d) de la moció 23/XIV

⁵ Apartat 2, lletres, c), d) i h) de la moció

⁶ Apartat 3, lletres a) i g) de la moció.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

a través d'internet i elaborats moltes vegades pels mateixos usuaris. Això fa que, si bé els mitjans lineals tradicionals conserven encara una quota important de mercat, estiguin perdent de forma progressiva la rellevància que van tenir en el passat. De l'altra, el desenvolupament de nous models empresarials, com ara proveïdors de vídeo a petició i plataformes de distribució de vídeos, que ofereixen continguts audiovisuals a través d'internet, la qual cosa ha obligat els mitjans de comunicació tradicionals a introduir la prestació de serveis en línia per competir amb aquells proveïdors i plataformes pel mateix públic.

A. Caracterització del sistema de comunicació audiovisual de Catalunya

Per tal de determinar l'abast que ha d'assolir la implementació de la disposició normativa que es proposa, cal tenir en compte, en primer lloc, quines són les característiques del sistema de

Gràfic 1. El sistema de comunicació audiovisual a Catalunya en el context europeu i global. Font Consell de l'Audiovisual de Catalunya, *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya* (2017)

comunicació audiovisual a Catalunya. Vist des d'una perspectiva global, es pot dir que comparteix els grans trets que defineixen avui en dia el model audiovisual europeu i espanyol, amb un model dual públic-privat en risc, l'adaptació dels serveis públics al nou entorn digital i unes polítiques de regulació i foment que han de donar resposta a una producció cada cop més diversa, que es desplega en un espai comunicatiu europeu i alhora es manté en els espais nacionals, amb una forta potenciació de la comunicació de proximitat. Aquest model s'insereix a nivell global en una nova ecologia de l'audiovisual caracteritzada per uns mercats més oberts, amb nous hàbits de consum, nous agents, un canvi tecnològic accelerat com a conseqüència de la redistribució de l'espectre

5

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

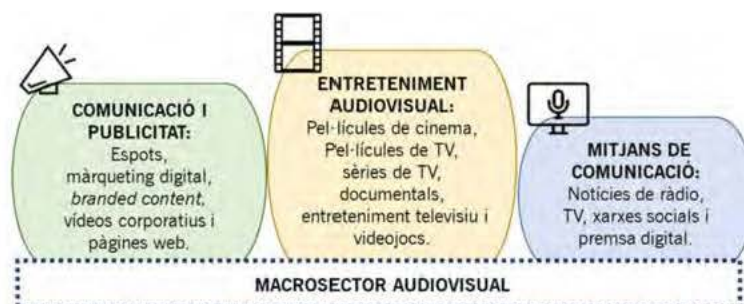
Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 5 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

radioelèctric i l'expansió d'internet i un nou escenari de pluralisme, que es defineix a partir de la neutralitat de la xarxa, la defensa de la lliure competència i la diversitat cultural. En tot aquest context, Catalunya emergeix com una realitat nacional i lingüística diferenciada, de manera que la llengua incideix sobre els mitjans de comunicació, tot provocant un solapament de mercats lingüístics i un desequilibri en l'oferta de continguts en les diverses llengües oficials que comporta la necessitat d'introduir una política lingüística en l'àmbit audiovisual⁷.

Les magnituds econòmiques del sector audiovisual català es poden extreure a partir de les dades recollides en l'informe *El sector audiovisual a Catalunya. Actualització estratègica*⁸, elaborat per la Direcció general d'Indústria del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya i l'informe *L'Audiovisual a Catalunya* editat anualment pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya, més concretament, l'edició corresponent a l'any 2020⁹. D'acord amb aquests informes, que recullen dades del període 2019-2020 –anterior, per tant, a la pandèmia de la COVID-19– el sector audiovisual es defineix com un macrosector format per diversos segments de negoci amb cadena de valor pròpia, del qual es poden destacar tres segments de negoci principals a Catalunya: els mitjans de comunicació, l'entreteniment audiovisual i la comunicació-publicitat.

Quadre 1. Els principals segments de negoci del sector audiovisual a Catalunya

Font: Consell de l'Audiovisual de Catalunya, Informe *L'audiovisual a Catalunya 2020*, a partir de dades de Cluster Development.

Segons les dades recollides en els informes esmentats, durant l'esmentat període 2019-20, aquest macrosector audiovisual a Catalunya –suma d'aquest tres segments de negoci– estava integrat per més d'un miler d'empreses audiovisuals, que ocupaven més de 26.000 persones treballadores, i va assolir una facturació global de 6.702 milions d'euros, dels quals 3.869 milers d'euros corresponien al segment de negoci de l'entreteniment audiovisual, seguit de la comunicació i la

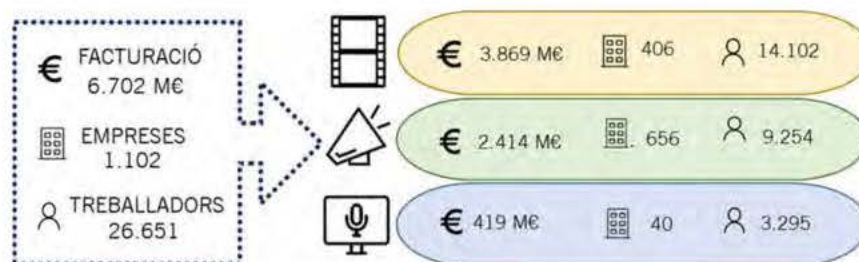
⁷ Consell de l'Audiovisual de Catalunya, *Llibre blanc de l'audiovisual de Catalunya*, 1ª. Ed., gener 2017. Disponible a <https://www.cac.cat/acords-recerca/informes-del-sector-audiovisual>

⁸ Direcció general d'Indústria, *El sector audiovisual a Catalunya. Actualització estratègica*. Novembre 2020. Disponible a www.accio.gencat.cat

⁹ Consell de l'Audiovisual de Catalunya, *L'audiovisual a Catalunya 2020*. Disponible a <https://www.cac.cat/acords-recerca/informes-del-sector-audiovisual>

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

publicitat amb 2.414 milers d'euros i, en tercera posició, el sector dels mitjans de comunicació (419 milers d'euros). Quant a nombre d'empreses, i sempre d'acord amb els informes citats, el segment de negoci capdavanter ha estat el de comunicació i publicitat (656 empreses amb seu social o amb activitat rellevant a Catalunya), seguit del de l'entreteniment, amb 406 empreses, i el segment dels mitjans de comunicació, amb 40 empreses. Pel que fa al nombre de treballadors, el segment de l'entreteniment audiovisual torna a ocupar la primera posició (14.102 treballadors), seguit del segment de la comunicació i la publicitat (amb 9.254) i dels mitjans de comunicació (3.295 treballadors). Aquestes dades s'han obtingut a partir de les empreses del sector audiovisual amb CNAE relacionats amb el sector audiovisual (codis 59 i 60), el sector publicitari i de la comunicació (codis 63, 70, 73 i 82) i també altres CNAE que no són directament del sector, però en els quals es detecta un nombre elevat d'empreses pertanyents al sector, amb especial atenció en les empreses actives, les que disposen de dades en el registre mercantil dels últims 5 anys –com a mínim–, les empreses amb domicili fiscal o activitat rellevant a Catalunya i les empreses que hagin facturat més de mig milió d'euros. En relació a les plantilles, s'han quantificat només les persones treballadores directes declarades per les empreses, sense incloure el personal freelance o autònom.

Quadre 2. Indicadors econòmics dels principals segments de negoci del sector audiovisual a Catalunya.
Font: Consell de l'Audiovisual de Catalunya a partir de dades de Cluster Development.

B. Estructura del sector audiovisual a Catalunya

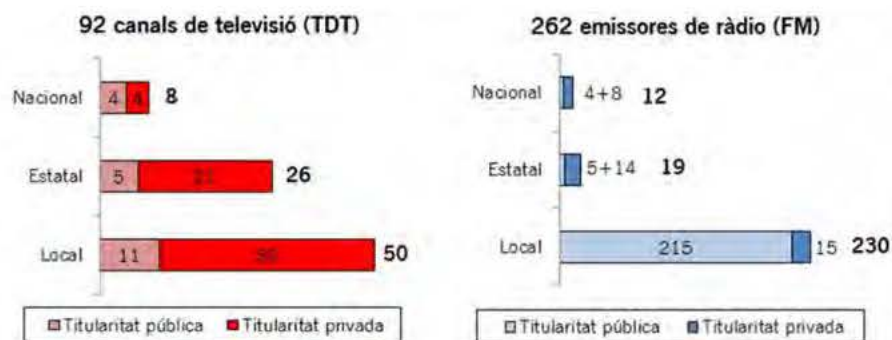
Els mitjans de comunicació que operen a Catalunya s'estructuren a partir de diversos criteris. En primer lloc, i en funció del mitjà emprat, es distingeixen dos sectors d'activitat, el radiofònic i el televisiu. Des d'aquesta perspectiva, i segons dades del Registre de prestadors dels serveis de comunicació audiovisual de Catalunya del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, l'oferta de mitjans de comunicació superava el desembre del 2020, els tres-cents cinquanta serveis audiovisuals, i es distribuïa en 262 emissores de ràdio (FM), 92 canals de televisió (TDT). El segon criteri opera a l'entorn de la titularitat i permet distingir entre els mitjans públics i els mitjans privats. Els mitjans públics són de titularitat d'alguna administració pública i es financen

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

essencialment a partir de recursos públics, si bé s'hi afegixen els ingressos derivats de l'emissió de publicitat i de la venda dels seus continguts. Els mitjans privats són de propietat de persones físiques o jurídiques privades i poden ser, o bé de caràcter comercial o bé comunitaris sense ànim de lucre. Els mitjans privats de caràcter comercial són gestionats per societats mercantils i es financen principalment per ingressos publicitaris, subscripcions i la venda de les produccions audiovisuals. En canvi, els mitjans comunitaris sense ànim de lucre es gestionen per entitats sense ànim de lucre i tenen expressament prohibida la comunicació comercial audiovisual. I el tercer, i últim, criteri de classificació és l'àmbit territorial d'emissió, que permet distingir entre els mitjans nacionals (Catalunya), estatals (Espanya) i locals o de proximitat (municipals o supramunicipals dins de Catalunya). El mes de desembre de 2020, 8 de cada 10 emissores de ràdio eren de gestió pública i d'àmbit local, mentre que en el sector de la televisió, 7 de cada 10 eren de gestió privada i la meitat eren d'àmbit local, i de les restants, 3 eren d'àmbit estatal i 2, d'àmbit nacional.

En síntesi, doncs, es desprèn que en l'oferta de comunicació audiovisual existent a Catalunya, hi ha més emissores de ràdio que canals de televisió; en el sector ràdio, es disposa de més oferta pública que privada, i en el sector televisiu, de més canals de televisió privats que públics; és un sector ric en mitjans de comunicació d'àmbit local o de proximitat, de manera més accentuada en el sector de la ràdio que en el de la televisió. En el sector de la ràdio, 8 de cada 10 emissores són de gestió pública i d'àmbit local. Pel que fa al sector de la televisió, 7 de cada 10 canals són de gestió privada i la meitat són d'àmbit local, i de les restants, 3 són d'àmbit estatal (Espanya) i 2 d'àmbit nacional (Catalunya).

Quadre 3. Els serveis de televisió i de ràdio a Catalunya per titularitat i àmbit geogràfic d'emissió. TDT i FM. Any 2020. Font: Consell de l'Audiovisual de Catalunya

La majoria d'aquests *broadcasters* formen part d'un grup de comunicació. En el sector televisiu, pel nombre de canals que editen, cal destacar el grup de comunicació Mediaset España (fundada per l'empresa italiana Mediaset i controlada pel grup Fininvest, propietat de la família Berlusconi), Atresmedia (grup de nacionalitat espanyola i amb l'editorial Planeta DeAgostini com

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

a accionista majoritari) i els dos grups de comunicació públics encarregats de gestionar els mitjans de comunicació del Govern d'Espanya i de la Generalitat de Catalunya: la RTVE i la CCMA, respectivament. En el sector radiofònic, els grups que tenen més presència en nombre d'emissores són, en primer lloc, el grup Prisa (acrònim de Promotora de Informaciones, SA, un conglomerat de nacionalitat espanyola enfocat als continguts informatius, educatius i culturals), seguit del grup COPE (acrònim de Cadena de Ondas Populares Españolas i propietat de Radio Popular, SA, amb la Conferencia Episcopal Española com a accionista majoritari). En tercera posició, el grup de comunicació pública d'àmbit espanyol CRTVE, seguit de les emissores del grup Atresmedia.

També els mitjans locals s'han organitzat a l'entorn de grups de comunicació multimèdia, cadenes radiofòniques o televisives d'una mida més reduïda, entre els quals cal destacar els grups de comunicació multimèdia el Segre, ETV, Cadena Pirenaica, Mola, L'Ebre, Corisa Media Grup, Costa Brava Global Media, Prosa, entre d'altres; cadenes televisives de proximitat com Teve.cat i Taelus, i les cadenes radiofòniques GUM, Simalro i Ràdio Marina.

A aquests mitjans, que es difonen mitjançant ones hertzianes a través de l'espectre radioelèctric, cal afegir els que utilitzen internet o altres tecnologies, dels quals una vintena estaven inscrits el desembre de 2020 en el Registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual, si bé el Consell de l'Audiovisual de Catalunya té identificats a l'entorn d'una cinquantena que són de titularitat d'empreses o entitats amb seu a Catalunya i que no han estat registrats.

Per completar aquesta visió panoràmica del sector audiovisual, cal fer especial esment de dos supòsits, l'anomenat "Tercer sector audiovisual" i l'activitat audiovisual sense títol habilitant.

El Tercer sector audiovisual correspon a una tipologia de mitjans audiovisuals que per les seves característiques no encaixen en el servei públic ni tampoc en la radiodifusió comercial. Aquest tipus de mitjans s'han desenvolupat en diversos països i diferents formes i la seva rellevància s'ha posat de manifest en diversos informes, resolucions i declaracions com, entre d'altres, la Declaració del Comitè de Ministres del Consell d'Europa sobre el rol dels mitjans comunitaris per promoure la cohesió social i el diàleg intercultural, d'11 de febrer de 2009, la Resolució del Parlament Europeu, de 25 de setembre de 2008, sobre els mitjans del tercer sector de la comunicació, o les recomanacions aprovades pel Seminari Internacional sobre Sostenibilitat dels Mitjans Comunitaris que tingué lloc a París els dies 14 i 15 de setembre de 2015, sota els auspicis de la UNESCO, en les quals s'ha reconegut que duen a terme una funció imprescindible a l'hora de capacitar la ciutadania i estimular-la per participar activament en la societat civil, enriqueixen el debat social i representen un instrument de pluralisme intern, o d'idees. Així mateix, aquests mitjans promouen el diàleg intercultural mitjançant l'educació del públic en general, la lluita contra els estereotips negatius i la correcció de determinades idees respecte de categories socials amenaçades d'exclusió, com són les persones refugiades i immigrants i, en general, les minories ètniques o religioses, i poden actuar també com a catalitzadors de la creativitat local.

Amb dades de febrer de 2022, hi ha a Catalunya 75 emissores d'aquest tipus, de les quals 53

9

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 9 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

són de tipus comunitari sense ànim de lucre ("tercer sector" en sentit estricte) , 10 emeten des d'escoles, 9 són de caràcter religiós, 2 emeten des de presons i 1 emet des de la Universitat Autònoma de Barcelona. Les dades relatives a aquests mitjans s'inclouen en l'Annex 3

Cal esmentar, finalment, l'activitat de radiodifusió sense títol habilitant , caracteritzada per ocupar l'espectre radioelèctric sense haver obtingut la corresponent llicència. Aquest tipus d'activitat il·legal, resulta a més, perjudicial per al respecte del pluralisme informatiu i el funcionament del mercat, com a conseqüència de les interferències i distorsions que provoquen en les emissions d'altres prestadors i de manera més general, perquè el caràcter clandestí d'aquestes emissions els permet evadir-se del compliment de totes les obligacions que implica exercir una activitat econòmica en condicions de regularitat, com són les de caràcter laboral o fiscal , o l'obtenció de les llicències i permisos necessaris per a dur-la a terme. Tanmateix, la tasca de controlar aquestes emissions resulta enormement complexa, tal com s'exposa més endavant.

C. Serveis audiovisuals en línia

A l'oferta de mitjans de comunicació tradicionals o lineals s'han afegit els darrers anys els serveis audiovisuals en línia. L'oferta d'aquest tipus de serveis es du a terme a través de diferents modalitats. En primer lloc, cal fer esment dels serveis en línia, ja sigui en directe i sota demanda o bé a la carta, pels mateixos mitjans tradicionals.(broadcasters).

En segon lloc, cal referir-se als serveis d'IPTV, que a Catalunya provenen de tres empreses de telecomunicacions que hi operen, amb serveis de televisió de pagament (Movistar+, Orange, Vodafone). Pel que fa la base de dades MAVISE, de l'Observatori Europeu de l'Audiovisual (Consell d'Europa), comptabilitza fins a un total de 1.492 serveis audiovisuals a petició a Europa, oferts fonamentalment per plataformes globals de matriu americana, com és el cas d'Amazon Prime, Apple TV, EuroSport (filial de Discovery), HBO i YouTube Premium. A Espanya, MAVISE comptabilitza fins a un total de 38 serveis audiovisuals a petició, tots els quals operen a Catalunya.

I, finalment, estan els serveis OTT, oferts per empreses que no són propietàries de la xarxa per on es transmet el senyal. Hi ha dos tipus d'OTT: d'una banda, els serveis sota demanda, que ofereixen un menú tancat (tot i que molt extens) de continguts sobre els quals posseeixen els drets d'explotació comercial. I, de l'altra, les plataformes d'intercanvi de vídeos (PIV) i els serveis de vídeo de les xarxes socials, que ofereixen una experiència molt més àmplia a la persona usuària, que pot pujar els seus propis vídeos, de manera que la plataforma no exerceix un control editorial previ, en el sentit tradicional del terme, sobre els continguts que hostatja i distribueix.

D. La nova ecologia de l'audiovisual i les missions de servei públic

Tot aquest sector està immers en un profund procés de canvi, com a conseqüència, sobretot,

10

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 10 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

de la major interdependència i complexitat de l'audiovisual, que passa de la lògica de mitjans (o de producte) a la lògica de sistema (de productes), i de la incertesa derivada del canvi tecnològic en curs. La interdependència s'ha posat de manifest, en primer lloc, en l'expansió del terreny de joc tradicional de l'audiovisual amb la possibilitat de fer noves versions de les obres audiovisuals i d'explotar-les en noves finestres de comercialització, gràcies a l'aparició successiva de mitjans d'emmagatzemament i distribució de les obres audiovisuals i de dispositius domèstics per al seu consum, la qual cosa s'ha vist reflectida en la interconnexió entre l'audiovisual, les telecomunicacions i les tecnologies de la informació, que ha facilitat l'aparició de noves indústries (proveïdors de serveis a internet, comerç electrònic, nous mitjans de comunicació) i l'entrada en el sector d'actors aliens a l'audiovisual. En aquest sentit, la introducció de la digitalització en els processos de producció ha obert noves possibilitats creatives i ha obert la producció a agents socials, com és el cas, entre d'altres, de productores amb diferents graus de professionalitat i estabilitat, entitats i empreses no vinculades a la comunicació i fins i tot, persones individuals. Aquest procés es veu, tanmateix, condicionat per dos factors, d'una banda, l'apoderament de les audiències, conseqüència de la major interactivitat dels serveis i de l'aparició de les xarxes socials, i de l'altra, el manteniment de l'hegemonia a escala global d'un nombre reduït d'intermediaris d'internet, la qual cosa pot arribar a condicionar la competència i les inversions publicitàries.

Aquest procés de canvi es desplega, tanmateix, en un entorn caòtic, que es caracteritza per una gran incertesa. Aquesta incertesa es desprèn, en primer lloc, de l'impacte de les eines que automatitzen la distribució de continguts sobre la funció editorial, en serveis oferts aparentment a través d'un catàleg obert (Amazon, Netflix, Spotify o Youtube). També genera incertesa l'aparició de nous models de negoci derivats del valor dels serveis publicitaris oferts i del preu que els usuaris estan disposats a pagar pels continguts. Aquests models s'han aplicat sobretot a continguts musicals i televisius, que s'han comercialitzat de forma individualitzada amb el model iTunes i altres a demanda, fins arribar a oferir la possibilitat d'accedir a tot un catàleg mitjançant el pagament d'una subscripció, però no sembla que tinguin gaire viabilitat a curt i llarg termini, com a conseqüència de la pirateria. Finalment, la continua successió, a partir de 2006, de noves propostes de models de serveis audiovisuals fa molt difícil pressuposar cap a on avançaran els hàbits de consum dels continguts audiovisuals per bé que sembla que s'hagin d'adreçar cap al concepte de consum ubic (qualsevol lloc, qualsevol moment, des de qualsevol dispositiu).

Aquest nou escenari de l'audiovisual obliga a replantejar-se la missió de servei públic audiovisual, tot definint quin és l'espai que correspon als prestadors públics i, sobretot, quin és l'àmbit d'activitats que es reserva i regula per al sector públic. Si segueix augmentant el protagonisme dels proveïdors de serveis a Internet, de caràcter mercantil i de capital privat caldrà resoldre la col·laboració d'aquests prestadors amb els ens de servei públic i finançats amb recursos públics. A aquests efectes, caldrà renovar la cultura organitzativa existent actualment en el sector

11

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 11 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

audiovisual a través de l'adopció d'estratègies de cooperació + competència (*coopetència*) a partir d'estructures empresarials comunes, acords de cofinançament d'activitats o la cooperació público-privada, entre d'altres, i d'estratègies d'innovació permanent per adaptar-se a un entorn en un canvi continu.

E. La coexistència de l'audiovisual català amb l'audiovisual d'abast espanyol i europeu

Amb tot, el tret característic de l'audiovisual català rau, precisament, en la realitat nacional i lingüística que representa Catalunya, que el diferencia de realitats audiovisuals d'abast més ampli, en particular, l'espanyola i l'europea, amb les que ha de coexistir i competir en una posició de clar desavantatge. Els canvis experimentats en el panorama dels mitjans audiovisuals han fet encara més patent aquesta situació de desavantatge. Per posar solament un exemple, segons els informes publicats pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la presència del català en les plataformes de televisió a demanda és gairebé nul·la: oscil·la només entre el 0,1% i l'1,3% als catàlegs de Netflix, Amazon Prime, HBO i Disney +, les plataformes de vídeo a la carta amb més consumidors a Catalunya segons la darrera onada de l'EGM. L'abast mundial del mercat en què es mouen aquestes plataformes afavoreix la imposició de les llengües majoritàries, cosa que requereix establir mesures de protecció que hi garanteixin l'ús de les llengües minoritàries. I a tot això s'afegeix encara la situació dels canals de televisió convencionals, que es reben a través de la TDT, on la situació de desavantatge del català també és clara: només vuit dels canals dels que es reben a tot Catalunya tenen el català com a llengua vehicular, enfront dels 26 que emeten en castellà. Aquesta problemàtica afecta també la llengua aranesa en el seu entorn específic.

Per tal de corregir aquest desequilibri, cal impulsar una política lingüística en l'àmbit audiovisual que comprèn, d'una banda, la introducció de mesures de foment i protecció de l'ús de les llengües catalana i aranesa als mitjans de comunicació i de l'altra, el llançament d'estratègies d'estímul de la innovació i de generació, captació i retenció de talent, que permeten generar avantatges competitius i diferenciadors del país en un entorn cada cop més obert.

En el moment present, aquestes mesures es concentren en dos àmbits d'actuació. D'una banda, les subvencions que convoca el Departament de la Presidència, adreçades a mitjans digitals i emissores de ràdio i televisió que emeten en llengua catalana i aranesa. De l'altra, les subvencions que atorga en l'àmbit audiovisual l'Institut Català de les Empreses Culturals, organisme adscrit al Departament de Cultura. Les subvencions del Departament de la Presidència s'agrupen, al seu torn, en dues modalitats, unes línies de caràcter estructural adreçades al manteniment dels mitjans existents i unes altres, en règim de concurrència competitiva adreçades a projectes o iniciatives del sector. Des de l'any 2012, i com a conseqüència de la crisi econòmica, es va suspendre l'atorgament de subvencions a projectes, llevat de les iniciatives impulsades per entitats sense ànim de lucre i organitzacions professionals

12

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 12 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

, si bé està previst reiniciar aquesta línia en les properes anualitats. En els annexos 5 i 6 s'indiquen les subvencions atorgades a mitjans digitals i audiovisuals els anys 2019, 2020 i 2021, en totes les modalitats, i s'especifiquen les subvencions concedides en la modalitat de projectes d'entitats sense ànim de lucre i organitzacions professionals.

Pel que fa a l'Institut Català de les Empreses Culturals, segons la memòria corresponent a 2020¹⁰, les línies d'actuació en l'àmbit audiovisual es centren en els aspectes següents:

1. Línies de subvenció i ajuts per a projectes audiovisuals
2. Serveis prestats directament al sector de l'audiovisual
3. Catalunya Film Commission
4. Europa Creativa Desk - MEDIA Catalunya
5. Catalan Films & TV, en coordinació amb l'Àrea de Mercats

L'any 2020, l'àrea ha ajudat el sector a fer front a les conseqüències de la pandèmia de la COVID-19 amb el reforç de les línies ordinàries i l'impuls de les extraordinàries, sobretot les adreçades a les sales de cinema, que han acusat de manera aguda aquests impactes.

1.A.2. La transposició de la Directiva 2018/1808, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de novembre de 2018

Aquest nou escenari de la comunicació audiovisual s'està implantant de forma general en el context europeu i global, per la qual cosa, la modificació del marc normatiu de l'audiovisual de Catalunya s'ha de dur a terme en relació amb les mesures que s'adopten per a adaptar la normativa a nivell de la Unió Europea, que alhora incideix sobre les legislacions estatals. En aquest aspecte, cal fer esment de la transposició de la Directiva 2018/1808, de 14 de novembre de 2018, del Parlament Europeu i del Consell, per la qual s'ha modificat la Directiva 2010/13/UE, sobre serveis de comunicació audiovisual. En l'esmentada directiva s'aborda la problemàtica derivada del nou escenari de la comunicació audiovisual des de la perspectiva de la Unió Europea i amb aquest objectiu, es preveu incidir sobre els aspectes següents:

- a) Ampliació de l'àmbit d'aplicació de la directiva a les plataformes de vídeos associades als mitjans digitals, serveis d'intercanvi de vídeos a través de plataforma i serveis de mitjans socials.
- b) Promoció de l'autorregulació i la correulació.
- c) Transparència de la propietat dels mitjans de comunicació.
- d) Reforçament de la protecció contra la incitació a la violència, l'odi i el terrorisme.
- e) Reforçament de la protecció dels infants i adolescents.

¹⁰ ICEC, Memòria 2020. Disponible a https://icec.gencat.cat/ca/sobre_icec/memories/

	Doc. original signat per: Oriol Duran i Torres 26/04/2022	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web web.csv.gencat.cat fins al 07/06/2025	Data creació còpia: 07/06/2022 10:20:33 Pàgina 13 de 33
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

- f) Alfabetització mediàtica.
- g) Garantia d'accés als mitjans de comunicació per a les persones amb discapacitat.
- h) Mesures per a garantir els continguts d'interès general.
- i) Mesures per a garantir la integritat dels programes i serveis de comunicació audiovisual dels prestadors de serveis de comunicació.
- j) Major flexibilitat en les comunicacions comercials audiovisuals.
- k) Publicitat televisiva.
- l) Mesures per a garantir la difusió d'obres europees.
- m) Independència de les autoritats reguladores nacionals.

El contingut de cadascun d'aquests àmbits es detalla en document annex.

El desenvolupament d'aquestes previsions en l'àmbit de Catalunya s'ha de fer en el marc de les competències de la Generalitat de Catalunya sobre desenvolupament i aplicació del dret de la Unió Europea (arts. 113 i 189 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en endavant EAC), en relació, sobretot, amb la matèria de mitjans de comunicació (art. 146 de l'EAC), si bé hi incideixen també altres títols competencials, com cultura (art. 127.1.d de l'EAC), educació (art. 131 de l'EAC), indústria (art. 139, paràgrafs 1 i 2 de l'EAC), llengua pròpia (art. 143 de l'EAC), organització de l'Administració de la Generalitat (art. 150 de l'EAC), planificació, ordenació i promoció de l'activitat econòmica (art. 152 de l'EAC), polítiques de gènere (art. 153 de l'EAC), promoció i defensa de la competència (art. 154 de l'EAC), protecció de dades de caràcter personal (art. 156 de l'EAC), publicitat (art. 157 de l'EAC), recerca, desenvolupament i innovació tecnològica (art. 158 de l'EAC), règim jurídic i procediment de les administracions públiques (art. 159 de l'EAC) i règim local (art. 160 de l'EAC). Tot això, en connexió amb les competències concurrents de l'Estat, ja siguin de caràcter bàsic o exclusiu. Cal tenir en compte, d'altra banda, que els aspectes organitzatius de l'autoritat reguladora independent dins l'àmbit de Catalunya, que estaven parcialment continguts en la Llei 22/2005, de 29 de desembre, es remeten a la modificació de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

El desplegament per part de la Generalitat de les previsions de la Directiva 2018/1808 en els àmbits indicats planteja el problema a què s'enfronta, en termes generals, la transposició de directives en l'ordenament autonòmic espanyol. Cal recordar que la directiva és una norma que, per definició, estableix unes obligacions de resultat als estats, els quals, tanmateix, disposen d'una certa discrecionalitat pel que fa als mitjans emprats en el seu compliment, que se sol identificar amb una remissió al propi sistema constitucional. D'altra banda, és important notar que la transposició no es limita al compliment d'una mera obligació formal, ja que ha de comportar una incorporació efectiva i del contingut de la directiva, de manera que l'ordenament jurídic intern reflecteixi i reconegui efectivament el quantum de drets que aquella estableix¹¹. I

¹¹ Xavier Arzo Santisteban, "Métodos de transposición y requisitos jurídicos europeos e internos" a Xavier Arzo Santisteban (dir.) *Transposición de directivas y autogobierno. El desarrollo normativo del Derecho de la Unión Europea en el Estado autonómico* Barcelona, Institut d'Estudis Autonòmics, 2013, p. 78.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

en tercer lloc, cal tenir present que no és necessària la transposició mitjançant una mesura legislativa específica quan l'ordenament garanteix la plena aplicació de la directiva i, en cas que reconegui drets per als particulars, la situació derivada d'aquests principis sigui clara i precisa i els beneficiaris puguin conèixer els seus drets i la possibilitat d'invocar-los davant del Tribunal de Justícia.

En un estat compost, com és l'espanyol, això comporta que l'estat i les comunitats autònomes es fan responsables del desplegament de les directives, de conformitat amb els seus àmbits competencials respectius. El problema, tanmateix, pot aparèixer quan la directiva estableix una regulació extensa, que ultrapassa l'establiment d'unes meres indicacions per tal que els estats les desenvolupin, i quan la normativa estatal de transposició de la directiva és, al seu torn, tan extensa, que no deixa pràcticament marge al legislador autonòmic. Vinculada amb aquesta qüestió es planteja la de l'abast de la responsabilitat de la Comunitat autònoma per la no transposició d'una directiva. És aquest el context en el qual es pot determinar l'àmbit material de les mesures que pot adoptar la Generalitat de Catalunya en desplegament de la Directiva 2018/1808.

A aquestes consideracions generals sobre la transposició de les directives cal afegir les que deriven de la situació específica de la Directiva 2018/1808. Segons l'article 2.1 de la directiva esmentada, els estats membres havien d'adoptar les mesures necessàries per a la seva transposició amb anterioritat al 19 de setembre de 2020, obligació aquesta que ha estat incompleta en el cas del Regne d'Espanya, la qual cosa ha comportat l'obertura del corresponent procediment d'infracció per part de la Comissió Europea¹².

La no-transposició de la directiva dins del termini establert permet, segons la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que els poders públics les apliquin i que els particulars invoquin els drets que els reconegui, amb la condició que el seu contingut sigui suficientment precís i incondicional¹³. Tanmateix, això implica, de cara als particulars, la càrrega d'invocar la directiva davant dels poders públics i els tribunals de justícia i demostrar que els reconeix uns drets de forma precisa i incondicional, és a dir, directament adreçats a aquella persona i sense estar sotmesos a cap tipus de condició. Per això mateix, és molt limitada la possibilitat de fer efectius els drets de caràcter individual que es poden desprendre de la directiva. Per posar un exemple, l'article 6bis de la Directiva, relativa a les restriccions a l'emissió de pornografia, violència gratuïta o en general, continguts que puguin perjudicar els menors d'edat, remet als estats membres l'adopció de les mesures adequades, amb la qual cosa no es dona ja la condició de l'afectació incondicional que exigeix la jurisprudència del Tribunal de Justícia i per tant, no és possible invocar aquest precepte abans que els estats hagin adoptat les mesures de transposició corresponents. Tampoc es dona aquest requisit en relació a la garantia de l'accessibilitat dels serveis de comunicació audiovisual per a persones amb discapacitat, que en l'article 7 de la

¹² "La Comisión insta a España a aplicar la legislación de la UE en materia digital y de medios de comunicación", *Centro de Documentación Europea*, 21.9.2021.

¹³ V. sentències de 4 de desembre de 1974, Ass. 41/74 (Van Duyn); 5 d'abril de 1979, Ass. 148/78 (Ratti) i 19 de gener de 1982, Ass. 8/81 (Becker), entre d'altres.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

Directiva s'atribueix als Estats membres. En aquests casos, doncs, l'efectivitat de la Directiva 2018/1808 queda supeditada a la seva transposició en la legislació dels Estats membres.

En altres supòsits, com l'article 23 de la Directiva, que estableix la proporció d'anuncis de publicitat televisiva i de televenda, es pot parlar d'un efecte directe, ja que estableix una obligació precisa i incondicional ("la proporció d'anuncis de publicitat televisiva i d'anuncis de televenda entre les 6.00 i les 18.00 no excedirà del 20% d'aquest període"). No obstant això, en cas que no s'apliqui o no es transposi mitjançant la legislació estatal, la persona o entitat afectada tindrà la càrrega d'al·legar l'aplicació de la directiva davant les autoritats i dels tribunals, amb el cost econòmic i de temps corresponent.

Els casos exposats il·lustren que, malgrat que la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha reconegut la possibilitat d'invocar, en determinades condicions, una directiva no transposada en termini, o transposada de manera insuficient o incorrecta, no és possible exercir de forma efectiva els drets derivats de la Directiva 2018/1808 sense la transposició d'aquesta norma comunitària en l'ordenament intern, que correspon dur a terme a la Generalitat en els àmbits establerts per l'Estatut d'Autonomia i que s'han indicat més amunt.

1.A.3. La gestió de l'espectre radioelèctric

Tot i que, com s'ha exposat, els mitjans de comunicació tradicionals, com són la ràdio i la televisió lineals, mantenen encara una posició preeminent dins l'ecosistema de la comunicació audiovisual, malgrat la creixent importància dels mitjans en línia. Des d'un punt de vista tècnic, aquests mitjans es caracteritzen per la seva difusió mitjançant ones hertzianes a través de l'espectre radioelèctric, és a dir, el conjunt d'ones electromagnètiques amb freqüències compreses entre 3 Hertz i 3000 Gigahertz. La gestió de l'espectre es regula a nivell internacional per la Unió Internacional de Telecomunicacions, que ha promogut el Conveni Internacional de Telecomunicacions, signat a Nairobi el 6 de novembre de 1982, desenvolupat al seu torn pel Reglament de Radiocomunicacions, signat a Berlín el 1907 com a Reglament del Servei de Radiotelegrafia i actualitzat periòdicament. D'acord amb aquestes disposicions, s'atribueix a cada estat membre de la UIT un nombre determinat de freqüències, que ha de gestionar dins el seu territori. Aquest nombre és, tanmateix, reduït, i va minvant dins l'àmbit dels Estats membres de la Unió Europea, ja que a nivell comunitari es prioritzen els altres usos de l'espectre¹⁴

A l'Estat espanyol, aquesta gestió es realitza pel Govern central, en ús de la competència exclusiva en matèria de telecomunicacions, establerta en l'article 149.1.21 de la Constitució, i a partir de la consideració de l'espectre radioelèctric com a bé de domini públic, de conformitat amb el Títol V de la Llei 9/2014, de 9 de maig, general de telecomunicacions. Tanmateix, la Llei

¹⁴ Les decisions de la Unió Europea en relació amb l'harmonització de l'ús de l'espectre radioelèctric es poden consultar a <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ES/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:I24128>

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

22/2005 va establir un paràmetre d'intervenció de la Generalitat en relació amb la utilització de l'espectre radioelèctric per als serveis de ràdio i televisió, en considerar que, en aquests casos, la planificació i gestió són un element instrumental dels serveis de comunicació audiovisual que utilitzen aquest espai per a la seva realització. El Tribunal Constitucional, en la sentència 78/2017¹⁵, va rebutjar la impugnació que havia fet l'Estat d'aquest extrem, per entendre'l ajustat al marc regulador estatal, que diferencia entre el suport que requereixen els serveis de comunicació audiovisual, de titularitat estatal, i la prestació del servei, de competència autonòmica. D'acord amb això, l'Estat cedeix a la Comunitat autònoma unes freqüències d'àmbit autonòmic i això implica un desplaçament de la competència de l'article 149.1.21 a la de l'article 149.1.27, és a dir, la competència compartida en matèria de mitjans de comunicació. En aquest marc, la Generalitat pot elaborar plans tècnics de ràdio i televisió dins del marge de la planificació i control de l'espectre radioelèctric, que corresponen a l'Estat com a competència exclusiva, d'acord amb les disposicions establertes a nivell internacional.

Tanmateix, es plantegen dos problemes fonamentals i fins a cert punt interrelacionats, als quals cal donar resposta, el primer, la utilització de l'espectre radioelèctric per a la realització d'emissions de ràdio o televisió sense títol habilitant, i el segon, la reserva d'espectre per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre.

A. Activitat audiovisual sense títol habilitant a l'espectre radioelèctric

De conformitat amb el marc exposat, la prestació de serveis de ràdio i televisió mitjançant ones hertzianes a través de l'espectre radioelèctric està subjecta a l'obtenció d'una llicència, en tant que mitjans de comunicació audiovisual, que va aparellada a una concessió per a la utilització del domini públic radioelèctric. L'atorgament de la llicència correspon a la Generalitat, quan es tracta de serveis que entren dins del seu àmbit de competència i a l'Administració general de l'Estat, quan es tracta de serveis que cobreixen tot el territori estatal.

Tanmateix, de manera creixent, es va donant el fenomen de l'activitat audiovisual sense títol habilitant, és a dir, que ocupa l'espectre sense haver obtingut la llicència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, ni tampoc la concessió de domini públic radioelèctric per part de l'Estat. Segons s'especifica en l'Informe de la Comunicació de Catalunya 2019-2020 de l'Institut de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona (InCom-UAB), el mes de desembre de 2020 hi hauria 25 emissores d'FM en aquesta situació del total de 344 emissores que es poden escoltar en aquesta banda a Catalunya.

La prevenció i la repressió d'aquest fenomen resulta extremadament complex, per diversos motius. En primer lloc, és difícil en moltes ocasions identificar qui és el veritable responsable de les emissions, ja que moltes vegades s'emascaren mitjançant terceres persones o entitats interposades. D'altra banda, aturar l'activitat material resulta també complicat, ja que, per regla

¹⁵ Tribunal Constitucional, sentència 78/2017, de 22 de juny, fonament jurídic 6.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

general, es tracta d'instal·lacions molt simples i fàcils de desplaçar, per la qual cosa les mesures d'execució administrativa –bàsicament, els precintaments dels equips- resulten ineficaces. En nombroses ocasions, els precintes són destruïts –malgrat les conseqüències penals que això pot reportar per als infractors- i de vegades, ni és necessari el desprecintament, ja que es pot disposar immediatament d'un altre equip que continuï les emissions clandestines. A això s'afegeixen les dificultats en les actuacions de l'Administració, que moltes vegades requereixen entrar en domicilis particulars –amb la corresponent autorització judicial- i topen sovint amb la resistència dels veïns propers al lloc on es desenvolupa aquesta activitat. D'altra banda, la imposició de sancions, malgrat llur elevat import, resulta ineficaç, ja que els procediments existents n'alenteixen el cobrament i moltes vegades les persones que apareixen com a titulars es declaren insolvents.

Aquestes dificultats queden reflectides en les dades següents, relatives a la tramitació dels expedients sancionadors en el període entre 2019 i 2021 :

CONCEPTE	2019	2020	2021
PIP oberts	8 ràdio 1 TDT	12 ràdio	5 ràdio 1 TDT
Sancionadors incoats	2 ràdio 1 TDT	1 ràdio	4 ràdio
Sancionadors resolts	2 ràdio	1 TDT	3 ràdio
Import total sancions imposades	112.003,00.- €	112.002,00.- €	370.005,00.- €
Import total sancions cobrades	33.175,15.- €	813,65.- €	65.702,87.- €
Auxilis executats	23	4	0
Actes d'inspecció	90	63	58

Quadre 5. Expedients sancionadors incoats per l'activitat audiovisual sense ànim de lucre. Font: Direcció general de mitjans de comunicació. Elaboració pròpia

Per tot això, és necessari reforçar els mitjans de l'activitat administrativa d'inspecció i control d'aquest tipus d'activitats. Això implica, en primer lloc, millorar els mitjans disponibles per a obtenir informació sobre qui és la persona responsable de la infracció, per part de les persones físiques i jurídiques públiques i privades relacionades amb els serveis de comunicació audiovisual obligades a col·laborar amb les funcions inspectores, les quals també cal definir prèviament. Aquesta definició prèvia de les persones obligades a col·laborar és necessària atès que l'article 18 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques, i l'article 89.3 de la Llei 26/2010, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, només exigeixen el deure de col·laboració a les persones o entitats que desenvolupen activitats sotmeses a inspecció ("interessades") i no es pot estendre a tercers., amb la qual cosa si no es preveu en el futur text normatiu el deure de

18

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 18 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

col·laboració de tercers que no exerceixen l'activitat controlada, no se'ls pot exigir que aportin informació en virtut del deure de col·laboració. Aquest seria el cas, per exemple, dels qui han contractat publicitat amb una emissora sense títol habilitant, als quals, sense fixar prèviament el deure de col·laboració, no se'ls podria exigir, sinó només sol·licitar, que identifiquin el titular responsable de les emissions amb qui van contractar.

Més enllà d'aquest deure de col·laboració, cal introduir mesures sancionadores específiques adreçades als cooperadors necessaris de l'activitat audiovisual sense títol habilitant. Els propietaris dels immobles des d'on es realitza aquesta activitat il·lícita poden obstaculitzar les activitats d'inspecció o les mesures cautelars o d'execució de les sancions (precintament d'equips) que s'hi duguin a terme. I pel que fa a anunciants i distribuïdors, participen del lucre derivat d'aquestes activitats i contribueixen també a la seva sostenibilitat. Per això mateix, i més enllà de la responsabilitat principal en què incorren els responsables editorials dels mitjans que actuen sense títol habilitant, és convenient imputar-los la realització d'aquesta cooperació necessària a l'il·lícit administratiu.

Amb la mateixa finalitat d'identificar els presumptes responsables de l'activitat audiovisual il·legal, cal també combatre el fenomen de les xarxes o societats pantalla que es creen per a eludir responsabilitats o aparentar insolvència als efectes d'eludir el pagament de les sancions. A aquests efectes, cal regular la responsabilitat solidària dels representats legals o dels que actuant individualment o com integrants dels òrgans de la persona jurídica autoritzats a prendre decisions en nom d'ella i que ostenten facultats d'autorització i control; de les persones promotores o fundadores, que no hagin realitzat els actes necessaris que siguin de la seva incumbència per al compliment de les obligacions infringides, haguessin consentit l'incompliment per qui d'ells depenguin o haguessin adoptat acords que possibilitin les infraccions; i de les persones que siguin causants o col·laborin activament en la realització de la infracció.

Les actuacions esmentades es poden complementar amb un mitjà particularment eficaç, com és l'adopció de mesures actives de protecció de l'espectre radioelèctric, que tanmateix entren dins l'àmbit de competència de l'Estat. Per aquest motiu, cal introduir els mecanismes pertinents per a posar en marxa la coordinació amb els òrgans administratius estatals, en els termes de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

B. Reserva d'espectre per als serveis del Tercer sector (serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre)

El segon problema relacionat amb l'ús de l'espectre fa referència als abans esmentats mitjans de comunicació audiovisual del "Tercer sector" o "comunitaris sense ànim de lucre", en la terminologia utilitzada per la normativa bàsica de l'Estat. De conformitat amb l'article 32 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual i l'article 70 de la Llei 22/2005 està previst que es reservi una part de l'espectre radioelèctric de forma específica per a la prestació d'aquests serveis, però aquesta reserva no s'ha fet encara efectiva ni a nivell estatal ni autonòmic, la qual cosa els deixa en una situació que el Tribunal Suprem va qualificar d' "al·legalitat".

Menció especial mereixen els serveis comunitaris sense ànim de lucre que estaven en servei abans de l'1 de gener de 2009, que tenen específicament reconegut el dret a optar a una llicència, pendent de la disponibilitat del domini públic radioelèctric necessari. Val a dir, tanmateix, que segons la disposició transitòria tercera del projecte de Llei general de comunicació audiovisual, actualment en tramitació parlamentària al Congrés dels Diputats, es preveu la possibilitat que els serveis de comunicació audiovisual televisius i radiofònics comunitaris sense ànim de lucre mitjançant ones hertzianes terrestres que acreditin llur funcionament continuat durant els darrers cinc anys sense haver causat problemes d'interferències poden sol·licitar el corresponent títol habilitant, amb subjecció a la disponibilitat de l'espectre radioelèctric suficient, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada d'aquella llei. Si aquesta previsió no es modifica en la posterior tramitació parlamentària, suposaria la desaparició d'aquest règim diferenciat.

En tots aquests casos, la manca de disponibilitat de l'espectre aboca a aquests mitjans a una situació precària, ja que els resulta impossible obtenir una llicència específicament adaptada a les seves característiques, a la qual, a més, tenen reconegut el dret d'optar. Això provoca, a més, un segon efecte no desitjat i és el foment de l'activitat sense títol habilitant, ja que moltes vegades aquestes entitats es veuen abocades a ocupar freqüències sense disposar de la corresponent concessió i això es presta a una confusió que aprofiten els promotors de les emissions pirates, que sovint aparenten ser entitats sense ànim de lucre. Segons dades de l' 'Informe de la Comunicació a Catalunya 2019-2020, de l'Institut de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona (InCom-UAB) corresponents a desembre de 2020, 58 de les 83 emissores que emeten sense llicència (un 70% del total), ho fan sense ànim de lucre, la qual cosa les ubica, en principi, en els serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre (és un criteri que s'aplica a manca d'una classificació oficial). Eren, principalment, ràdios lliures, escolars, culturals, religioses, de barri, universitàries o internacionals. Per contra són de l'opinió que la resta, 25 emissores, podrien suposar una competència deslleial per al sector privat regulat, i que convindria diferenciar les unes de les altres.

20

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 20 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

1.A.4. Problemàtica específica de les emissores municipals

La comunicació de proximitat es presta fonamentalment per emissores municipals, servei que els ajuntaments presten en forma de gestió directa. Aquest model de gestió ve actualment establert per la Llei 22/2005 i també és el previst en el projecte de llei que tramita actualment l'Estat. Tanmateix, a nivell de l'Estat, la modificació de la Llei 10/2018, Audiovisual d'Andalusia, pel Decret-Llei 2/2020 va obrir la possibilitat de gestionar les emissores municipals per qualsevol de les formes establertes en la legislació de règim local, la qual cosa ha suposat en la pràctica la privatització, en només un any, de 27 emissores municipals en aquella comunitat¹⁶, amb l'inevitable perjudici de l'exercici dels drets a la informació i a la participació ciutadana, per la qual cosa, no es considera en termes generals una opció desitjable. Tanmateix, cal tenir en compte l'existència a Catalunya d'un important nombre de serveis de ràdio –i en menor mesura, de televisió– de proximitat (a nivell de municipi o de barri) que són prestats per entitats sense ànim de lucre i són considerats dins del "Tercer sector de la comunicació audiovisual", és a dir, els serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre. Aquesta inclusió suposa per a aquests serveis la prohibició de qualsevol tipus de comunicació comercial audiovisual, cosa que els deixa en una situació de desavantatge respecte dels mitjans de proximitat de caràcter públic.

1.B. Establiment dels objectius

Els objectius del projecte normatiu es concreten en els aspectes següents:

- Donar compliment a l'obligació de transposar la Directiva 2018/1808.
- Disposar d'un marc jurídic de la comunicació audiovisual coherent, integrat i segur, adaptat a les característiques de l'ecosistema audiovisual català
- Garantir una protecció adequada dels col·lectius més vulnerables davant les noves formes de consum audiovisual

D'altra banda, es voldrien assolir els objectius específics següents:

- Promoure i protegir l'ús del català i l'aranès en la comunicació audiovisual a Catalunya, tenint en compte els canvis en els hàbits de consum de la població catalana en aquest àmbit.
- Garantir l'accés lliure i equitatiu als serveis de comunicació audiovisual, en condicions de plena accessibilitat i sense cap tipus de discriminació.

¹⁶ <https://comandalucia.com/noticias/un-total-de-27-ayuntamientos-andaluces-externaliza-la-gestion-y-programacion-de-sus-radios-municipales/>

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

- Fomentar l'autoregulació i la correulació dels sectors implicats en la comunicació audiovisual.
- Reforçar les mesures de protecció dels infants i adolescents i d'eradicació de conductes incitadores a l'odi o la violència.
- Reforçar l'eficàcia de les activitats de policia administrativa vinculades a les activitats de comunicació audiovisual sense títol habilitant.
- Garantir la presència i sostenibilitat dels mitjans de comunicació comunitaris sense ànim de lucre i dels serveis públics de comunicació audiovisual d'àmbit local.

1.C. Identificació de les opcions de regulació

1) Opció de "no fer res" o mantenir la situació actual.

L'opció de "no fer res" implica fonamentalment les conseqüències següents:

- a) El Govern de la Generalitat i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya apliquen directament la legislació bàsica de l'Estat, actualment la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual. De fet, aquesta situació ja es ve produint en relació amb el règim de llicència i comunicació prèvia i també en matèria sancionadora. Això impedeix disposar d'un marc normatiu que reflecteixi la realitat del sistema català de comunicació.
- b) No es poden aplicar els canvis previstos en la Directiva 2018/1808, ja que no ha estat encara transposada a nivell estatal. Solament es podria invocar la Directiva 2018/1808 per aquelles persones que poguessin al·legar l'aplicació d' alguna de les mesures de protecció de drets que conté, perquè els afecta de manera directa i incondicional (p. ex, l'aplicació de les normes sobre protecció de la infància i l'adolescència o el règim aplicable a la comunicació comercial audiovisual), en aplicació de la jurisprudència del TJUE sobre l'efecte directe de les directives i el fet que el termini de transposició de la Directiva 2018/1808 està exhaurit des del 19 de setembre de 2020.
- c) Es manté la situació de precarietat que travessen els mitjans de l'anomenat "Tercer sector audiovisual", com a conseqüència de no disposar de la reserva d'espectre radioelèctric prevista en les normes vigents a nivell estatal i de Catalunya i no estar plenament desenvolupat el seu règim jurídic, amb les dificultats que això suposa per a garantir la subsistència d'aquest tipus de serveis.
- d) Es mantenen les afectacions al pluralisme informatiu i la lliure competència derivades de l'activitat audiovisual sense títol habilitant, atesa la insuficiència dels mitjans d'inspecció i sanció existents per a fer-hi front.
- e) Les mesures de foment i protecció de l'ús de la llengua catalana i aranesa als mitjans de comunicació són insuficients per aconseguir els objectius previstos d'impulsar l'ús

22

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 22 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

d'aquestes llengües en el nou escenari de la comunicació audiovisual, ja que estan formulades en termes genèrics i en ocasions, han quedat àmpliament superades.

- f) Les actuacions que es poden impulsar des de la Generalitat de Catalunya i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya es veuen limitades per la competència exclusiva de l'Estat en matèria de telecomunicacions, que inclou la gestió de l'espectre radioelèctric.

2) Opció proposada.

L'opció proposada parteix de les consideracions següents:

- a) Com a principi general, es pretén desenvolupar els objectius establerts en la Directiva 2018/1808 en el context del sistema audiovisual català.
- b) D'acord amb aquests objectius, cal impulsar l'autoregulació dels diversos sectors implicats en l'audiovisual o la coregulació entre aquests sectors i la mateixa administració
- c) D'acord amb el principi de legalitat, cal regular determinades matèries per llei.
- d) Les actuacions que es duguin a terme dins l'àmbit de Catalunya venen condicionades per les competències concurrents de l'Estat, concretament, la competència bàsica sobre mitjans de comunicació i la competència exclusiva sobre telecomunicacions, en particular la gestió de l'espectre radioelèctric.

A partir d'aquestes consideracions, l'opció que es proposa consisteix en establir el marc regulador del sistema català de comunicació audiovisual basat, d'una banda, en una norma amb rang de llei, i de l'altra, en les actuacions que es promoguin des dels poders públics i del mateix sector. Amb aquesta finalitat, la norma que es proposa estableix uns principis orientadors de l'actuació dels poders públics i dels ens privats implicats en la comunicació audiovisual, així com les relacions de col·laboració recíproca, tot mantenint el marc fixat ja per la Llei 22/2005 i establert posteriorment per l'Estatut d'Autonomia de 2006, amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya com autoritat reguladora independent de l'audiovisual, alhora que el Govern de la Generalitat estableix les línies generals de la política audiovisual. La norma proposada regula també aquells aspectes de la comunicació audiovisual que han d'ésser regulats en normes amb rang de llei, com són les que es refereixen a la protecció de drets fonamentals, les que estableixen les competències dels poders públics implicats, les que disposen la subjecció de l'activitat a llicència o comunicació prèvia i les que regulen el procediment d'inspecció i sanció. Tret d'aquests aspectes que forçosament cal regular en una llei, la norma que es proposa parteix de la idea de fomentar la interacció entre els sectors afectats. Amb aquesta finalitat, es vol afavorir l'establiment de codis ètics o de conducta per part dels diferents col·lectius implicats en la comunicació audiovisual, de manera que la intervenció directa dels poders públics passa a un segon terme, bé assessorant en l'elaboració

23

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 23 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

dels codis de conducta o verificant-los amb l'atribució d'un segell de qualitat, o bé a través d'una política de foment que permeti donar suport a iniciatives i projectes relacionats amb tots aquests àmbits.

3) Opció normativa descartada.

S'ha descartat l'opció de fer una modificació de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya. Cal tenir present que l'avantprojecte de llei que es va tramitar durant la legislatura passada, a l'objecte de dur a terme l'expressada modificació suposava la modificació de 48 articles, una disposició addicional i tres transitòries de la Llei 22/2005, a més de la supressió de 5 articles i l'addició de 24 articles nous i una transitòria. Malgrat la magnitud d'aquesta modificació, de la qual en resultava un text amb gairebé 150 articles, quedaven encara diversos aspectes per resoldre, en particular, les mesures de foment, promoció i protecció de l'ús de les llengües catalana i aranesa en la comunicació audiovisual. I per sobre de tot, aquesta modificació mantenia, i fins i tot agreujava, els problemes estructurals que la Llei 22/2005 té ja des del seu redactat original, amb un elevat nombre de disposicions merament programàtiques, sovint reiteratives i fins i tot, contradictòries entre si.

2) Anàlisi de l'impacte de les opcions considerades

2.A. Informe d'impacte pressupostari

L'aplicació de les mesures previstes en aquest avantprojecte de Llei no ha de suposar un increment addicional de la despesa en termes d'organització i de personal per a l'Administració de la Generalitat, ni per al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, ja que les competències que hi figuren poden ser assumides amb els mitjans existents.

Els mitjans públics dependents de la Generalitat mantenen el sistema mixt de finançament amb recursos públics i publicitat ja establert en la Llei 22/2005 i en la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. L'avantprojecte preveu, tanmateix, la supressió de la limitació de la publicitat als ens públics que Pel que fa als ens locals, cal tenir present, en primer lloc, que els serveis de comunicació audiovisual no són de prestació obligatòria d'acord amb la normativa de règim local, ni tampoc s'imposa l'obligació de prestar-los en la normativa sobre comunicació audiovisual. Per tant, s'entén que cada municipi o entitat local, en ús de l'autonomia que té reconeguda constitucionalment, decideix en funció dels seus recursos i possibilitats si assumeix la prestació d'aquest servei o bé deixa de prestar-lo. Singularment, l'aprovació de l'Avantprojecte en cap cas anirà en perjudici del règim especial del municipi de Barcelona configurat per la Llei 22/1998, de 30

24

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 24 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

de desembre, de la Carta municipal de Barcelona i la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona.

Ara bé, i sense perjudici de l'exposat, la introducció i el manteniment d'un servei de comunicació audiovisual per part d'un municipi comporta una despesa fixa i és el pagament de les taxes per l'ús del domini públic radioelèctric, determinades per l'Estat en la normativa de telecomunicacions. Concretament, l'Annex 1 de la Llei 9/2014, de 9 de maig, general de les telecomunicacions, estableix a l'apartat 1 les normes generals per a totes les taxes relatives a les telecomunicacions i a l'apartat 3, les normes específiques relatives a la taxa per reserva del domini públic radioelèctric. Al seu torn, el punt 3 d'aquest apartat 3 remet per a la seva quantificació a la Llei General de Pressupostos de l'Estat de cada any. En la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 2022, la taxa per reserva del domini públic radioelèctric està regulada a l'article 67. Uno i, concretament, al seu apartat 3, fixa les taxes pels serveis de radiodifusió, tant sonora com de televisió, que es determinen a partir de tot un seguit de factors, com la zona de servei que es cobreix, la densitat de població o el fet que dins la zona de servei hi hagi o no alguna capital de província o ciutat de més de 50.000 habitants. A això cal afegir la despesa que suposa la tramitació de l'expedient de concessió del domini públic radioelèctric que es necessita per a prestar el servei, que comporta necessàriament l'obligació de presentar un projecte tècnic elaborat per un/a enginyer/a de telecomunicacions i visat pel col·legi professional corresponent.

En canvi, no és possible trobar un criteri que permeti determinar d'una forma general i abstracta els efectes que pot tenir l'opció per una o una altra forma de gestió d'aquests serveis (deixant de banda que tant la normativa estatal com la catalana opten necessàriament per la gestió directa). Al debat existent sobre la idoneïtat de les diferents formes de gestió dels serveis locals reconegudes en la legislació vigent, s'afegeix la diversitat existent en la realitat dels diferents municipis i ens locals de Catalunya.

2.B. Informe d'impacte econòmic i social

L'impacte econòmic i social de l'avantprojecte de llei es pot centrar en els aspectes següents:

- a) Impacte sobre el marc jurídic de l'espai català de la comunicació
- b) Impacte sobre el dret a comunicar i rebre informació veraç
- c) Impacte en termes de competència sobre el mercat
- d) Impacte sobre el compliment dels Objectius 2030

2.B.1 Impacte sobre el marc jurídic de l'espai català de la comunicació

Des de la perspectiva econòmica i social, el primer impacte de l'avantprojecte de llei és la seva

25

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 25 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

incidència sobre el marc jurídic en el qual es fonamenta l'espai català de la comunicació. Aquesta incidència es reconduïx als efectes de la transposició de la Directiva 2018/1808, que es planteja bàsicament com un instrument d'harmonització que permet als estats membres tenir en compte les particularitats nacionals, preserva certa flexibilitat en la seva aplicació i deixa un cert marge a la subsidiarietat, amb els objectius finals de millorar la protecció dels menors, en particular mitjançant l'obligació de protecció enfront de continguts nocius, garantir la contribució dels serveis de comunicació audiovisual a la diversitat cultural adaptada als diferents models de negoci i abordar la diferència de tracte entre la radiodifusió televisiva i els serveis a petició. Tenint en compte aquests objectius i principis d'actuació, l'avantprojecte de llei estableix un marc que permet la seva adaptació a les peculiaritats abans descrites de l'espai català de comunicació. També desplega els instruments necessaris per a fomentar la consolidació d'una indústria audiovisual adaptada a la demanda de productes en llengua catalana i aranesa i desenvolupa els instruments que permeten la protecció contra els continguts nocius, en particular els adreçats a menors. L'adopció d'aquestes mesures implica, tanmateix, la introducció d'algunes càrregues en sectors fins ara no regulats, com és el cas dels serveis a petició, que queden equiparats als serveis de comunicació audiovisual lineals als efectes de la subjecció a llicència i altres obligacions, com la de contribuir al finançament d'obres europees.

2.B.2. Impacte sobre el dret a comunicar i rebre informació veraç

Més enllà de la transposició de la Directiva 2018/1808, l'impacte de les mesures previstes en l'avantprojecte de llei afecta el dret a comunicar i rebre informació veraç, recollit en l'article 20.1.d) de la Constitució com a dret fonamental i també en l'article 52 de l'Estatut d'Autonomia com a principi rector de les administracions públiques de Catalunya. Amb aquesta finalitat, es preveuen en l'avantprojecte de llei diversos tipus de mesures. Per una banda, s'ha reforçat el marc jurídic existent en matèria d'alfabetització mediàtica, a l'objecte de dotar la ciutadania amb aquelles habilitats de pensament crític que són necessàries per a discernir, analitzar realitats complexes i reconèixer la diferència entre opinions i fets. Les mesures d'impuls i suport a l'alfabetització mediàtica s'han d'aplicar en tots els nivells de l'ensenyament i també en el conjunt de la societat i s'han de portar a terme pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya i els departaments implicats de l'Administració de la Generalitat en col·laboració amb les empreses prestadores de serveis de comunicació audiovisual i dels serveis de plataforma d'intercanvi de vídeos. Per tant, la seva implantació afectarà, d'una banda, a centres escolars i universitaris, que hauran d'adaptar els seus plans docents a l'alfabetització mediàtica, i de l'altra, als mitjans de comunicació i serveis de plataforma de vídeos, que d'acord amb les previsions de l'avantprojecte de llei, han de col·laborar en llur implantació.

El segon tipus d'impacte sobre el dret a comunicar i rebre informació veraç fa referència als mitjans de comunicació comunitaris sense ànim de lucre. Tot i que aquest tipus de mitjans es consideren emparats pel referit dret fonamental a comunicar i rebre informació veraç, i com a

26

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 26 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

tals estan regulats per la normativa bàsica estatal i també per la Llei 22/2005 a nivell de Catalunya, la realitat és que, com s'ha exposat, es troben sense mitjans per fer efectiu aquest dret. Tanmateix, el problema principal d'aquest tipus de mitjans deriva de la disponibilitat de domini públic radioelèctric, qüestió que depèn de les determinacions que estableixi l'Administració general de l'Estat. D'altra banda, cal tenir present que, fins i tot en el cas que s'hagi fet una reserva específica d'espectre radioelèctric per aquests mitjans, l'adjudicació concreta d'una freqüència requerirà que el mitjà en qüestió hagi obtingut no solament la llicència, sinó també la concessió del domini públic radioelèctric necessari, amb el pagament de les taxes corresponents, que no introdueixen cap règim diferenciat per aquests mitjans respecte de l'aplicat als serveis comercials o altres usuaris.

2.B.3. Impacte en termes de competència

Des del punt de vista de la competència, cal partir de l'escenari de la divisió entre mitjans públics, mitjans privats (comercials) i "tercer sector" (comunicació comunitària sense ànim de lucre), reconeguda amb caràcter universal a nivell europeu i en el dret comparat, que es fa palès particularment en relació amb la comunicació comercial audiovisual. Els mitjans comunitaris sense ànim de lucre la tenen prohibida per mandat de la normativa bàsica de l'Estat. Pel que fa als mitjans públics i privats, la tendència és a la igualtat de condicions pel que fa a l'emissió de publicitat i comunicació comercial audiovisual en general, a partir de la modificació i posterior derogació de la disposició addicional segona de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. L'esmentada disposició preveia la reducció progressiva dels espais publicitaris en les emissions que formen part de la seva estructura -reducció que en les emissions de ràdio podia arribar a la supressió total- amb la idea de fomentar la lliure competència. Tanmateix, la impossibilitat d'aconseguir altres recursos, com ara les taxes sobre els operadors de comunicacions que permeten finançar la Corporació RTVE, fa necessari mantenir la publicitat com a mitjà de finançament dels mitjans que integren el servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya. Convé, per tant, modificar aquest plantejament i garantir un escenari d'igualtat entre mitjans públics i privats pel que fa a la comunicació comercial audiovisual, en els termes que preveu la Directiva 2018/1808 i la legislació bàsica de l'Estat.

2.B.4. Impacte des de la perspectiva de la integritat i la prevenció de la corrupció

Des de la perspectiva de la integritat i la prevenció de la corrupció, cal tenir en compte que aquest projecte de llei té per si mateix, una escassa incidència en relació amb les mesures sobre contractació pública, gestió econòmicofinancera, funció i direcció públiques, conflictes d'interès i altres incloses en l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic, aprovada per acord de

27

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 27 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

Govern de 15 de gener de 2020. Per la seva naturalesa, aquest tipus de mesures encaixen més aviat en la normativa reguladora del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Pel que fa a la prestació de serveis de comunicació per part de les entitats locals, les garanties contra la corrupció i per a l'enfortiment de la integritat són les que estan establertes per a aquests ens amb caràcter general.

En qualsevol cas, en l'aplicació de les disposicions de la llei, i amb subjecció a la normativa en matèria d'organització, es poden establir mesures per a prevenir els conflictes d'interessos en els procediments d'atorgament de llicències i l'estandarització de la planificació i gestió dels ajuts i subvencions que es concedeixen a l'empresari d'aquesta llei i llur inclusió en el Registre d'Ajuts i Subvencions.

2.B.5. Impacte sobre el compliment dels Objectius 2030

Finalment, cal esmentar l'impacte de l'avantprojecte sobre els Objectius 2030. L'avantprojecte incideix sobre diversos objectius de desenvolupament sostenible, com ara la igualtat de gènere, el creixement econòmic sostenible, el consum responsable, la lluita contra el canvi climàtic i sobretot, la promoció d'una societat pacífica i inclusiva. L'establiment d'un marc regulador per a una competència ordenada permet garantir un marc sostenible per a la comunicació audiovisual –només cal recordar que l'activitat audiovisual sense títol habilitant sol fer ús d'instal·lacions que no reuneixen les condicions necessàries de seguretat i salubritat– les previsions que despleguen la directiva afavoreixen el control dels continguts per a facilitar el consum responsable i la lluita contra el canvi climàtic i l'alfabetització mediàtica i les mesures que prevenen els discursos d'odi i la desinformació tenen una funció determinant a l'hora de garantir el desplegament d'una societat pacífica i inclusiva. Ara bé, tot això requereix la implicació dels mateixos mitjans de comunicació, sobretot a l'hora de controlar quins continguts difonen.

2.C. Informe d'impacte normatiu en termes de simplificació i reducció de les càrregues administratives

A l'hora de valorar l'impacte normatiu de l'avantprojecte des de la perspectiva de la simplificació i reducció de les càrregues administratives, cal tenir present, sobretot, les obligacions que imposa l'ús de l'espectre radioelèctric, en les quals aquesta iniciativa pot tenir una incidència escassa, ja que, tal com s'ha exposat, la disponibilitat de l'espectre i el règim del seu ús es regeixen per la normativa de l'Estat en matèria de telecomunicacions. Aquestes obligacions suposen tot un seguit de càrregues, com ara l'obtenció d'una llicència per a la prestació del servei, i alhora, una concessió per a l'ús del domini públic radioelèctric i la subjecció a un règim d'infraccions i sancions en cas que es faci un ús indegut de les freqüències. La necessitat d'ajustar-se a aquestes obligacions s'ha fet particularment palesa en relació amb els mitjans de comunicació audiovisual prestats per universitats, altres centres educatius, centres penitenciaris i altres que fins ara estaven en una mena de buit legal i que, tanmateix, estan subjectes a les

28

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 28 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

regles generals en la mesura que utilitzen l'espectre radioelèctric com a mitjà de difusió i emeten en obert. Per aquest motiu, s'han assimilat als mitjans de comunicació comunitaris sense ànim de lucre pel que fa a drets i obligacions.

En canvi, aquestes càrregues no afecten els mitjans de comunicació audiovisual que es difonen a través d'internet ni tampoc els serveis a petició inclosos en l'àmbit de la llei. En aquests casos, les càrregues administratives es limitaran a les taxes que pugui imposar el Consell de l'Audiovisual de Catalunya per l'admissió de la comunicació prèvia i la posterior inscripció al Registre .

Un altre tipus d'impacte pot provenir de la introducció dels sistemes d'autorregulació i corregulació . En aquests supòsits, la intervenció de l'Administració adquireix un caràcter subsidiari, en aquells casos que els codis de conducta aprovats pels interessats no es compleixen o no assoleixen els seus objectius, cosa que implica en principi que les càrregues es limiten a l'obligació d'informació al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i si s'escau, a les taxes corresponents al dipòsit i registre del codi corresponent.

Una mesura que pot reduir considerablement les càrregues administratives i judicials és la introducció de mitjans alternatius de terminació dels procediments, com és el cas de la mediació com a mètode de gestió de conflictes o de la terminació convencional dels procediments sancionadors. El recurs a aquests procediments permet evitar el temps i la despesa que venen associats a la interposició de recursos contenciosos-administratius.

En tercer lloc, cal fer referència a l'impacte que representa l'extensió de les mesures d'inspecció i sanció en matèria d'activitats de comunicació audiovisual a persones i entitats que no tenen la condició de mitjans de comunicació audiovisual, com és el cas dels propietaris dels immobles on es porten a terme aquestes activitats, dels distribuïdors dels continguts emesos o dels anunciants en aquest tipus de mitjans, i que repercuteix en la necessitat d'exercitar els seus drets en els procediments administratius i judicials que se'n deriven. Aquests efectes es poden veure atenuats, tanmateix, per la possibilitat, ja esmentada, de finalitzar aquests procediments per via consensuada.

La quantificació de les càrregues s'inclou en document annex.

2.D Informe impacte de gènere.

L'avantprojecte té com un dels seus principis informadors la perspectiva de gènere. Aquest principi ha d'informar tant la legislació que es dicti en aplicació de la llei com les actuacions i polítiques que duguin a terme els poders públics en el seu compliment. De manera molt especial, cal fer referència a la prohibició de la publicitat que presenta la dona de manera vexatòria , la supervisió del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre aquells continguts que puguin incitar a l'odi o la violència contra les persones o grups de persones per raó de sexe o orientació sexual, que pot donar lloc a les mesures correctives corresponents.

29

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 29 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

3) Comparació de les opcions de regulació considerades

En termes generals, es considera que l'alternativa proposada és preferible a l'opció "no fer res", en la mesura que permet garantir l'adaptació dels principis de la Directiva 2018/1808 a les peculiaritats pròpies de l'ecosistema audiovisual català més enllà del que seria la mera aplicació de la normativa bàsica de l'Estat –que d'altra banda, no ha transposat encara la directiva- i alhora ha permès actualitzar els mecanismes fins ara disponibles per a portar a terme la política audiovisual a Catalunya per tal de fer-los eficaços en el panorama dels mitjans audiovisuals. En quadre annex, s'indiquen els impactes de les diferents opcions de regulació considerades.

4) Implementació, seguiment i avaluació de la norma

La implementació de la norma s'ha de portar a terme fonamentalment, pel Govern de la Generalitat, pels ens locals de Catalunya i pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Correspon al Govern la direcció de la política de la Generalitat en matèria de mitjans de comunicació, la gestió de l'espectre radioelèctric que li ha estat assignat per l'Estat per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, la prestació del servei públic audiovisual de titularitat de la Generalitat i l'aplicació de les mesures de foment previstes en la llei. Els ens locals, per la seva part, presten el servei públic de comunicació audiovisual de proximitat en el seu àmbit respectiu, en forma de gestió directa.

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, com autoritat reguladora independent, atorga les llicències i supervisa l'adequació a la llei dels continguts emesos pels mitjans de comunicació. El desplegament de la llei en l'àmbit del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat de Catalunya es supervisa a través del Parlament de Catalunya, a través de l'aprovació del mandat marc, aprovat cada sis anys amb la finalitat de garantir el compliment de la funció de servei públic, i de la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que tramita l'informe anual del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i pot tenir sessions informatives amb els seus membres i els de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Així mateix, el Parlament pot controlar les actuacions del Govern pels tràmits parlamentaris habituals. En aquest sentit, es pot fer esment de la Moció 141/XI del Parlament de Catalunya, aprovada el 29 de juny de 2017, sobre les subvencions públiques als mitjans de comunicació privats, especialment en matèria de transparència, igualtat efectiva de dones i homes, drets laborals i professionals i de col·laboració de la Generalitat en la viabilitat del mitjà. En relació als ens locals, el control correspon als òrgans plenaris, en ús de les seves competències de control i fiscalització dels òrgans de govern. Aquest marc general es concreta en un seguit de mesures d'implementació, seguiment i avaluació que es detallen tot seguit, amb indicació de l'òrgan a qui correspon portar-les a terme

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

Mesura	Òrgan o ens competent
Atorgament de llicències	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Recepció de comunicacions prèvies	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Aprovació i gestió dels plans tècnics de la ràdio i la televisió a Catalunya	Govern de la Generalitat
Prestació del servei públic de comunicació audiovisual	Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals/ens locals
Actuacions d'inspecció i sanció en relació amb continguts difosos pels mitjans audiovisuals	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Actuacions d'inspecció i sanció sobre activitats audiovisuals sense títol habilitant	Govern de la Generalitat
Atenció a les queixes i reclamacions dels usuaris dels serveis de comunicació audiovisual	Consell de l'Audiovisual de Catalunya/Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals
Seguiment de les denúncies en casos d'incitació a la violència i a l'odi en els serveis de comunicació	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Verificació del compliment de les obligacions sobre la presència de les llengües catalana i aranesa als mitjans de comunicació audiovisual	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Seguiment del compliment de les obligacions sobre ús de la llengua catalana i aranesa en la difusió d'obres europees en els serveis de televisió	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Mesures de foment, promoció i protecció de l'ús de les llengües catalana i aranesa a les indústries audiovisuals	Govern de la Generalitat
Promoció de l'autorregulació i la correulació	Govern de la Generalitat/Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Aprovació de codis de conducta en els supòsits d'autorregulació o correulació	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Promoció de l'alfabetització mediàtica	Govern de la Generalitat/Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Mesures de garantia de l'accés de les persones discapacitades als serveis de comunicació audiovisual	Govern de la Generalitat/Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Mesures de protecció dels infants i adolescents	Consell de l'Audiovisual de Catalunya
Introducció de la perspectiva de gènere	Consell de l'Audiovisual de Catalunya/Govern de la Generalitat/ens locals

31

Doc. original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 31 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

Per tal de valorar l'assoliment dels objectius previstos en l'avantprojecte de llei es prendran com a referència els indicadors següents:

- Evolució del nombre de llicències atorgades
- Evolució del nombre de comunicacions prèvies presentades
- Evolució del nombre de serveis de comunicació audiovisual comunitaris sense ànim de lucre
- Nombre d'infraccions comeses en relació amb la prestació de serveis sense títol habilitant
- Nombre de comunicacions amb continguts prohibits
- Nombre de queixes presentades per vulneració dels principis orientadors de la llei , desglossats en funció del dret o drets vulnerats (llibertat de comunicació audiovisual, drets a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge, igualtat de tracte i no-discriminació, compliment de la perspectiva de gènere, drets de la infància i l'adolescència, incitació a la violència o l'odi, drets dels i les professionals dels mitjans de comunicació)
- Evolució del nombre d'obres audiovisuals en català i occità.

Oriol Duran i Torres

Secretari de Mitjans de Comunicació

32

Doc.original signat per:
Oriol Duran i Torres
26/04/2022

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
07/06/2022 10:20:33

Pàgina 32 de 33

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General
de Mitjans de Comunicació

	Doc. original signat per: Oriol Duran i Torres 26/04/2022	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 07/06/2025	Data creació còpia: 07/06/2022 10:20:33 Pàgina 33 de 33
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	